

Forfatter: Rahbek, Knud Lyne

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Knud Lyne (1812-02-uu)

Citation: Rahbek, Knud Lyne: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Knud Lyne (1812-02-uu)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 299.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000178.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rahbek, Knud Lyne, *Breve fra J.P. Mynster,*

*Fra Rahbek.
(Febr. 1812.)*

Velærværdige Hr. Exsognepræst,

Vellærde Hr. Capellan!

Uagtet jeg endnu ikke har tilgivet aldeles den Forandrelseslyst, der er kommet over mig, at du, ved at frasige dig Spiellerup-Sognekald, har skilt mig ved Spiellerup-Høj^{*)}, som jeg holdt saa meget af, har jeg dog ei mindste Deel i de Personaliteter, der findes om mig i „Dagen“. Jeg veed ikke, om den af dig holdte Præken hørtes „med almindeligt Bifald“, hvorvel jeg nok veed, at „Morgenstjernens“^{**) Fader, der er — som en af Theatrets Controlleurer — en almindelig ω : AlmueS-Mand, fandt sig færdedes opbygget deraf. Heller ikke veed jeg, om Kirken var „aldeles opfyldt af Mennesker“, skjøndt det er mig fuld vel bekjænt, at der sammesteds fandtes „Kaniner“^{***)}, „Silkeharer“[∞] og mange andre rene og urene Dhr. Da jeg tillige bragte i Erfaring, at Professoren i Botaniken sammesteds havde indfundet sig, formodentlig for at eftersee, hvad du kunde være for en Blomst i Johan Arndts Paradiesgärtlein, har jeg troet det ikke ufor nødvendent at lade ham advare, at han for Alting ikke maatte regne dig blandt Khrptogamerne, eller Gamisterne. —}

Alt dette tilsammentaget kunde frit saaledes oversættes: Velkommen til Kjøbenhavn! — Du kunde iøvrigt nok rette din Leilighed saaledes, at du engang var en Aftenstid paa Bakkehuset, da det ellers bliver altfor tydeligt, at Onkelen kun kommer til Niecen, og ikke til

Det indtil Døden troe „Egern“,
Rahbek.